

17 sept. 24e zondag door het jaar Sir. 27,30-28,7 Ps. 103 Rom. 14,7-9 Mt. 18,21-35 Vredeszondag

Welkom, zegengebed en kruisteken

Voor wie zoeken in de stilte
naar een vuur voor hart en handen:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie zingen op Gods adem
van de hoop die niet zal doven:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie roepen om vrede,
van gerechtigheid dromen:

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie wachten in vertrouwen
dat de liefde zal blijven:
in naam van de vader-moeder,
zoon en heilige Geest.

Hermien: Welkom allemaal op deze 24^{ste} zondag door het jaar.

Vandaag is het vredeszondag, eigenlijk zou iedere zondag een vredeszondag moeten zijn.

Wat zeg ik? Iedere dag, zou een vredesdag moeten zijn,
ieder uur een vredesuur.

Dat blijkt verre van waar te zijn.

Als je naar de grote wereldrealiteit kijkt,
maar evengoed in onze onmiddellijke omgeving,
tussen partners, tussen gezinsleden, tussen collega's,
zelfs tussen vrienden is vrede niet vanzelfsprekend
en is het soms tandenknarsen of dweilen met de kranen open.

Laten we onszelf daarom alvast goede moed inzingen met het intredelied Vrede voor jou.

Intredelied: Vrede voor jou

Hermien: Inleiding Jezus Sirach

Toen ik in de voorbereiding op deze viering de lezingen uit de liturgische kalender opzocht,
viel mij op hoe mooi en rijk het bijbelboek van Jezus Sirach is.

Ik voelde een opwelling om van deze viering een Jezus Sirach bloemlezing te maken.

In ieder geval, is dit bijbelboek meer dan de moeite waard om eens integraal te lezen. Een aanrader om
thuis overpeinzend en mijmerend jezelf te spiegelen.

Voor vandaag heb ik mij tot twee fragmenten beperkt.

We luisteren naar een fragment uit Jezus Sirach (27,30-28,12)

Lector: Wrok en woede

Ook wrok en woede zijn afschuwelijk,
een zondig mens geeft eraan toe.
Wie wraak neemt, zal de wraak van de Heer ondervinden,
de Heer zal zijn zonden zeker niet vergeten.
Vergeef je naaste het onrecht dat hij deed,
dan worden, als je bidt, ook jou je zonden vergeven.
Hoe kan een mens die woede koestert tegen een ander
bij de Heer om verzoening vragen?
Hoe kan een mens die geen erbarmen heeft met zijn medemens
bidden om vergeving voor zijn eigen zonden?
Je bent maar een mens: als je in je woede volhardt,
wie zal dan je zonden vergeven?
Denk aan het einde en wees niet langer vijandig,
denk aan je dood en vergankelijkheid, en houd je aan de geboden.
Denk aan de geboden en koester geen wrok tegen je naaste,
denk aan het verbond met de Allerhoogste en zie fouten door de vingers.

Alvorens naar het tweede fragment te luisteren zingen wij:

Lied: Zijn woord wil deze wereld omgekeerd

Lector: Tweede fragment uit het boek Jezus Sirach: Ruzie

Houd je verre van ruzie, dan zul je minder zondigen,
want een driftig mens doet ruzie ontbranden
en een zondig mens hitst vrienden tegen elkaar op;
hij zaait tweedracht onder hen die in vrede met elkaar leven.
Hoe meer hout, des te harder het vuur brandt,
hoe hardnekkiger de ruzie, des te heviger ze wordt.
Hoe sterker een mens, des te groter zijn woede,
hoe rijker hij is, des te feller laait zijn toorn op.
Een plotselinge ruzie wakkert het vuur aan,
een plotselinge strijd leidt tot bloedvergieten.
Als je op een vonk blaast vlamt hij op,
als je erop spuugt dooft hij:
beide zijn het werk van je mond.

Lied: Zal er ooit een dag van vrede?

Lector: Lezing uit het evangelie volgens Matteus, hoofdstuk 18 vers 21 tot en met 35

Daarop kwam Petrus bij Hem staan en vroeg:
'Heer, als mijn broeder of zuster tegen mij zondigt,
hoe vaak moet ik dan vergeving schenken? Tot zevenmaal toe?'
Jezus antwoordde: 'Niet tot zevenmaal toe, zeg Ik je, maar tot zeventig maal zeven.
Daarom is het met het koninkrijk van de hemel als met een koning
die afrekening wilde houden met zijn dienaren.'

Toen hij daarmee begonnen was,
bracht men iemand bij hem die hem tienduizend talent schuldig was.
Omdat hij niets kon terugbetalen, gaf zijn heer bevel
dat de man samen met zijn vrouw en kinderen en alles wat hij bezat verkocht moest worden, zodat de
schuld kon worden ingelost.
Toen wierp de dienaar zich aan de voeten van zijn heer en smeekte hem:
“Heb geduld met mij, ik zal u alles terugbetalen.”
Zijn heer kreeg medelijden,
hij liet hem vrij en schold hem de geleende som kwijt.
Toen deze dienaar naar buiten ging, trof hij daar een van zijn mededienaren,
die hem honderd denarie schuldig was.
Hij greep hem bij de keel en zei: “Betaal me alles wat je me schuldig bent!”
Toen wierp deze zich voor hem neer en smeekte hem:
“Heb geduld met mij, ik zal je terugbetalen.”
Maar hij wilde daar niet van weten, integendeel,
hij liet hem gevangenzetten tot hij de hele schuld zou hebben afbetaald.
De andere dienaren hadden gezien wat er gebeurde.
Ze waren zeer ontgaan
en gingen naar hun heer om hem alles te vertellen.
Daarop liet de heer hem bij zich roepen en hij zei tegen hem:
“Je bent een slechte dienaar.
Heel die schuld heb ik je kwijtgescholden,
omdat je me erom smeekte.
Had jij dan geen medelijden moeten hebben met je mededienaar,
zoals ik medelijden had met jou?”
En zijn heer was zo kwaad dat hij hem in handen van de folteraars gaf
tot hij de hele schuld zou hebben terugbetaald.
Zo zal mijn hemelse Vader ook ieder van jullie behandelen
die zijn broeder of zuster niet van harte vergeeft.’

Duiding

Vrede, vrede zij met jullie.

Bij de voorbereiding ging ik nog even snuisteren in de brieven van het Tweede Testament. En ja, iedere brief begint met een vredeswens.

Voor ons misschien bevreemdend, we hebben de vredeswens hier in onze zondagse viering, achterwege gelaten als vaste rubriek. Sommige mensen vinden het ietwat gemaakt, anderen kunnen zich er goed in vinden.

Waarom is het in de brieven zo vanzelfsprekend? In het Hebreeuws, maar ook in het Arabisch, is de gewone begroeting die je geeft de vredeswens. Sjaloom, salaam.

Is het daarom minder gekunsteld?

Ik zou het niet weten. Ik weet dat het voor heel wat mensen hier al een opgave is om goedendag te zeggen tegen voorbijgangers op straat, in de winkel of zelfs op het werk. In tijden van stress, wordt het zelfs een opgave om onze huisgenoten te begroeten. Of een begroeting te beantwoorden.

Ik probeer op school tegen iedereen goedemorgen te zeggen. Dat duurt niet lang en het wordt al snel een gewoonte. Ik merk dat mensen het oppikken. Ik heb wel eens mindere dagen, dat ik wat mensenschuw aankom aan school, maar al gauw beginnen leerlingen mij dan ook te begroeten en krijgt mijn hart en mijn ziel de nodige energie en durf om weer terug te groeten en de dynamiek van ontmoeting verder te zetten.

Ik nodig jullie van harte uit om extra in te zetten op een weekkuurtje (langer mag ook) zo veel mogelijk mensen van harte te begroeten.

Ik lees nog even een fragment uit de Romeinenbrief:

‘Niemand van ons leeft voor zichzelf, en niemand van ons sterft voor zichzelf. Zolang wij leven, leven we voor de Heer; en wanneer wij sterven, sterven we voor de Heer. Dus of we nu leven of sterven, wij zijn van de Heer. Immers, Christus is gestorven en weer tot leven gekomen om te heersen over de doden en de levenden.’

Dat eerste stukje klinkt jullie wellicht heel bekend in de oren. Maar het wordt gevolgd door deze zin: Wie bent u dat u een oordeel velt over uw broeder of zuster? Wie bent u dat u neerziet op uw broeder of zuster?

En daarmee wil ik ook verwijzen naar het evangelie van vandaag. Hoeveel malen moet je vergeven? Op vergeving staat geen maat, geen aantal keren. Net zoals op de liefde.

Kun je het niet over je lippen krijgen, is je hart verbitterd, gekwetst?

Keer je dan even naar binnen, bekijk het scala aan zaken die jou te beurt zijn gevallen, je werd geboren, je kreeg een naam, je werd in België geboren, je leeft in een veilige stad, je krijgt de kans om hier zondag samen te komen, er zijn dokters waar je naartoe kan als je ziek bent, er zijn winkels en zelfs sociale winkels waar je eten kan kopen.

Ik verwijs nog even naar het evangelie en de gelijkenis van de onrechtvaardige dienaar-rentmeester.

De dienaar heeft ten overstaan van de koning een schuld van TIENDUIZEND TALENTEN. Maar als de dienaar naar buiten gaat en een collega tegenkomt die hem 100 denarie schuldig is, en die collega smeekt hem om ontferming, dan grijpt hij hem bij de keel en weigert hem de schuld kwijt te schelden. Terwijl het maar om een fractie ging van wat hij zelf aan de koning schuldig was. Want 100 denarie dat is maar een gering bedrag, ongeveer 10 euro. Hoe groot het verschil was tussen de schuld van 10.000 talenten en 100 denarie kun je zo voorstellen: 100 denarie kun je in de vorm van 100 munten in je broekzak of in een grote portemonnee dragen. Maar als je 10.000 talenten in munten van denarie zou willen uitbetalen dan heb je 8000 zakken van 25 kilo elk nodig. Als je die zakken laat dragen door mensen die achter elkaar lopen met telkens een tussenruimte van een meter, dan krijg je een optocht van 8 km.

Denk aan de keren dat jij iets verkeerd deed, hetzij uit onmacht, hetzij door de omstandigheden, hetzij doelbewust, hoe verpletterend het was als mensen je afschreven en geen nieuwe kans gaven of alleen maar verwijten naar je hoofd slingerden.

Denk aan de keren dat jij iets verkeerd deed, hetzij uit onmacht, hetzij door de omstandigheden, hetzij doelbewust en denk hoe anderen je terug een kans gaven of hoe het leven jou terug een kans gaf.

Spiegel dat naar de mens die voor je staat en ik hoop van harte dat je daar wel de kracht vindt om te vergeven en te verzoenen.

Met deze oefening wil ik jullie deze week insturen. Op hoop van vrede.

Stilte

Geloofsbelijdenis

Wij, zondaars,
bij de gloed van deze kaarsen,

bidden wij U,
help ons
vreugde te brengen waar droefheid is,

jubel waar verdriet is,
opgeruimdheid waar angst is,
vrede waar onenigheid is,
rust waar bezorgdheid is,
lichtheid waar last is,
soepelheid waar strakheid is,
zachtheid waar verbittering is,
orde waar verwarring is,
rechtheid waar verdraaiing is,

voordeel waar nadeel is
het goede waar het kwade is,
genade in plaats van oordeel,
weldaad in plaats van wraak,
vergeving in plaats van kritiek,
ondersteuning in plaats van verwijt
en lof in plaats van berisping.

Lector: Voorbeden met als Tussenzang Licht dat terugkomt

Bidden wij voor een vreedzame oplossing voor de oorlog in Oekraïne.

Bidden wij voor een vreedzame groei naar een verenigd Palestina-Israel.

Bidden wij voor een vreedzame oplossing voor gewapende conflicten waar ook ter wereld.

Bidden wij voor samenleving waarin iedereen tot zijn of haar recht komt en de kans krijgt om vredelievend en in harmonie zijn of haar leven uit te bouwen.

Bidden wij voor de slachtoffers van grensoverschrijdend gedrag, zowel buiten als in het kerkelijk instituut. Dat de kerkelijke overheden, hun verantwoordelijkheid opnemen en ingrijpen als mensen en in het bijzonder kinderen voor het leven dreigen gekwetst te worden.

Bidden wij voor onszelf om moed, geduld en kracht om de duisternis of bitterheid in ons hart te overwinnen,
Zodat we terug kunnen bijdragen aan een dynamiek van vrede die uitdeint ver buiten onze gemeenschap.

Bidden wij heel speciaal voor Sika wiens echtgenoot, Stan, zaterdagavond overleden is. Wij nemen hen mee in ons gebed en proberen hen nabij te zijn in deze droevige tijd.

Lied: El himno de la paz

Hermien Tafelgebed : voorganger

In ieder huis staat een tafel,
een tafel met stoelen,
huiselijke kring van eten en drinken,
geven en nemen
en deelhebben aan elkanders lief en leed.
Ook hier staat een tafel,
gedekt met brood,
teken van mensen die elkaar zoeken
verder dan eigen huis en haard,
teken van mensen
die elkaar willen vinden en bemoedigen.

Eens stond er een tafel in de stad
waar Jezus zijn laatste uur beleefde:
de tafel van zijn laatste avondmaal.
Aan onze tafel gedenken wij vandaag
het leven, de keuzes, het engagement van Jezus van Nazaret
en hoe Hij mensen heeft vrijgemaakt.

Aan onze tafel herdenken wij
de slachtoffers van uitsluiting, mishandeling en armoede,
de slachtoffers van onveilige arbeidsomstandigheden
de slachtoffers van een vrijemarktsysteem eenzijdig gericht op winst
de slachtoffers van oorlogsgeweld wereldwijd.
We herdenken ook al onze dierbare overledenen,
familie, vrienden en parochianen.
Hun plaats aan onze tafel houden we altijd vrij, we vergeten geen van hen.
Als niemand wordt vergeten
niemand wordt uitgesloten,
kan het weer Pasen worden in ons midden.

Laten wij diezelfde gedachte uitzingen in het Onze Vader

Danku aan allen om hier vandaag te komen meevieren. Een bijzondere danku aan lector, orgel, bloemen en zangleiding en aan mijn collegavoorgangsters voor het meehelpen behouden van de moed.

Hermien: Zegen en kruisteken

Droom de wereld open
zing tegen beter weten in.
Zing en droom van de mens
die je zijn mag in Zijn naam.
Gezegend je hand
die uitreikt naar de ander.
Gezegend je woorden
die de ander geluk wensen.
Gezegend je voeten
op weg naar de ander,
op weg naar recht en vrede.

Zegen u daartoe de Vader/Moeder, Zoon, Heilige Geest, Amen

Zingen wij het slotlied om onszelf de moed in te zingen om datgene wat we hier gevierd hebben in ons dagelijks leven in de praktijk te zetten.

Mededelingen

- 1/10 volgende viering
- Vandaag opendeurdag Vluchtelingenhuis Wilsele: Inschrijven voor 11/9 bij info@rechttopmigratie.be; 22 euro voor buffet (12u), vanaf 14u vrije toegang
- Wensen en wandeling voor vrede 21/9 abdij van Park (zie flyers)
- Franciscusavonden: 2/10; 6/11; 4/12; 8/1/24; 12/2; 11/3; 15/4; 13/5
2 enthousiaste sprekers begeleiden ons tijdens deze avonden: Brigitte Puissant en Francine Demarsin wisselen elkaar af. De avonden starten om 19.30 u en eindigen om 21.30u.
Locatie: Parochiezaal Sint-Franciscusparochie, Tiensesteenweg 190, 3001 Heverlee
De kostprijs is 5 euro voor de spreker + 1 consumptie ter plaatse (gebruik zaal).

Zie misblaadje